

прави, и така не ще да оскѣдѣе ѿ веденоса брашно то и отъ масленкѣ тѣ не ще да са сѹмѣли масло те, да когато даде Господь дждь. Жена та послѣша и така стана на истина.

Подѣръ врема разволѣса сына на вдовица та и сѹмрѣ; а защо те она горко са оплакваше, пререка взе сѹмрѣло то на одра си и съ сѣрдечнѣ молитвѣ на Бога вдѹхнѣ трижды въ лице то мѣ и го съживи, и го даде на майка мѣ, коато твърдѣ са зарадва и исповѣда истиннѣ тѣ.

§. 123. Ч҃деса Илїевы.

Каквото вѣше предрѣкалъ Свѣтый Илїа три години не литѣ дждь и стана голѣмъ гладъ. Тога рече Богъ на Илїа: Иди, менса напредъ Ахаѣва. А Ахаѣвъ като видѣ Илїа, рече: Ты ли си които развращакашъ Израила? а Илїа мѣ отвѣща: не азъ, но ты и дома на отца ти развращавате народа, зощо те оставихте Бога си и отидоухте слѣдъ Баала, И нкнѣ ако щешъ да видишъ кой є истинный Богъ, прати и съвери всичкїй Израиль на Кермилскѣ тѣ горѣ и всички тѣ Вааловы пророцы. Тїй като са събраха, овърнаса Свѣтый Илїа камъ народа и рече: доколѣ вы ще хромите и на двѣ те си плесны? (крака), а зашто народа малчаше Илїа и рече: Единъ азъ самси останахъ пророкъ Господїевъ, а Вааловы тѣ пророцы са 450 а дѣбравны тѣ 400: нека ни докаратъ два вола, отъ които тїй да си извержатъ єдина, и на менѣ да оставатъ єдина: да гы положимъ на дрова та всакїй на жертвенника на Бога си, и да са помолите вы на Богове тѣ си, и азъ на Господа Бога Авраамовъ, Исааковъ и Иаковлевъ; и чїа те жертва са запали отъ небо то, тоговъ Богъ є истиненъ. На тїй всички тѣ са съгласихъ, и така попереди нарадихъ Вааловы тѣ жертвѣ тѣ си, и отъ сѹтра до пладне като выкаухъ Баала около жертвенника и не видаха нищо, Свѣтый Илїа за да гы оброеае по-выче предъ народа, рече имъ: Выкайте силно, съ гласъ великъ защо то є Богъ, може да нѣма врема, и негли нѣщо си стрѣва или спи! Тога сѹжъ они крѣхаса съ ножеве и вихаса съ вичеве, по обичаа си, до кръвь до вечера но напраздно.